

Bogár László: Az alku

2019 július 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A bajok nem fognak elmúlni!

Ahogy az várható volt az Európai Unió legf?bb tisztségvisel?inek megválasztása, pontosabban fogalmazva, egyel?re „csak” jelölése, minden eddiginél drámaibb fordulatokat hozott.

Attól ugyanis, hogy legfels?bb szinten megszületett egy alku, még nem biztos, hogy ennek eredményét jóvá is hagyják az Európai Parlamentben. Ha az EP leszavazza a vezet?k jelöltjét, akkor egy hónapon belül új jelöltet kell állítaniuk az állam- és kormányf?knek.

A történet eleve kett?s szerkezet?, az egyik, a sokkal fontosabb és mélyebb réteg Európa minden eddiginél súlyosabb „létválságának” elmélyülése. A másik, aminek közvetlen következményeivel most látványosan szembesülhettünk, az, hogy a hagyományos elit e létválságnak nemcsak a megoldására nem képes, hanem az elemi szint? kezelésére sem. E képtelensége legf?bb és legmélyebb oka pedig az, hogy nincs használható narratívája a helyzet elbeszélésére sem, így a teend?k megbeszélése nem is értelmezhet? számára. Mindez azt is jelenti egyben, hogy Európa mindenekel?tt általános kommunikációs válságban is van, az egyenként is inkoherens elbeszélési módok indulatos háborúja zajlik.

Hogy megértsük a jelölések most látszólag legalábbis ideiglenesen lezáruló drámáját, lássuk el?bb Európa létválságának mélyebb rétegeit, és egyúttal azt is, hogy miért és hogyan nem képes mindezt elbeszélni a hagyományos politikai és médiaelit. A nyugatias modernitás Európában született, innen indult világhódító útjára, mára sikeresen nyugatosítva a világot, benne azt a Kínát és Indiát is, amelyeknek szakrális kultúrája sokkal régebbi, mélyebb és értékesebb, mint a modern Nyugat deszakrális civilizációja. Európán belül két iszonyú pusztítással járó „harmincéves” háborúban próbálja felszámolni a tradicionális szakralitás maradványait a világ „nem létez?” hatalmi szuperstruktúrája.

Az els? a valóságos harmincéves háború 1618 és 1648 között, a másik a huszadik század „harmincéves” háborúja 1914 és 1945 között, amelyet az uralkodó értelmezési tér els? és második világháborúként szokott említeni. A második harmincéves háború lezárását követ?en a világot formálisan jelenleg irányító Amerikai Birodalom a szó szoros értelmében „visszautasíthatatlan” ajánlatot tett Európa népei, de legf?képpen a meghatározó jelent?ség? németség számára. Ennek lényege az volt, hogy saját tudására és szorgalmára építve anyagi jólétet teremthet magának Európa, de ennek ára van. Az ár pedig nem más, mint az önmagával való történelmi azonosság feladása, nincs történelem, nincs kultúra, nincs múlt, már csak azért sem, mert a f? feladat a „múltat végképp eltörölni”. Dönt? fontosságú mozzanata ennek az „alkunak” az, hogy az amerikai világbirodalom akkoriban ereje teljében volt, és valóban képes volt „világrendet” tartani. És így egy szigorúan ellen?rzött és engedelmes Európa barátságosan kezelhet? alattvaló volt a globális birodalom számára.

Ám az elmúlt néhány évtized során ez az egymáshoz szorosan kapcsolódó két pillér meggyengült, s?t most már összeomlóban van. Az amerikai birodalom nem képes többé fenntartani a „világrendet”, s?t agonizálván ? maga gerjeszti a káoszt világszerte, amit a világ, és benne Európa, egyre súlyosabb frusztrációként él át. A másik, hogy az eddig engedelmes alattvalóként tételezett, következésképp barátságosan kezelt Európa egyre inkább kellemetlen riválisként, s?t egyes kérdésekben már-már ellenfélként értelmez?dik a világbirodalom számára. Ez legf?képpen abba a kontextusba ágyazva van így, amelyben Európa, Oroszország és Kína természetes szövetségesek egy olyan komplex eurázsiai együttm?ködési rendszerben, amelynek esetleges létrejötte az amerikai birodalom végét jelentené. Európa hagyományos politikai és médiaelitje ezt a változást nem tudja, nem meri, nem akarja észlelni. Nem tudja, mert az uralkodó értelmezési keret és pláne az ehhez tartozó fogalomkészlet ennek az elbeszélésére tökéletesen alkalmatlan. Nem meri, (feltéve, de nem megengedve, hogy tudása volna hozzá) mert a legközvetlenebb érdekeivel van „bekötve” abba a kollaboráns státusba, amely részben édesgetéssel vagy éppen fenyegetéssel (az angol ezt a „stick and carrot”, azaz „bot és sárgarépa” kifejezéssel illeti, amelyekkel a csökönyös szamarat szokás ösztönözni). És végül mindezek nyomán, ha tudása és bátorsága volna is, akkor sem akarná mindezt elbeszélni, mert egész egyszer?en „energiatakarékos” üzemmódban van, vagyis még mindig abban bízik, hogy „majd csak elmúlnak a bajok”, s akkor kiderülne, hogy feleslegesen munkálkodott a bajok elmulasztásán.

Ám a bajok nem fognak elmúlni! És azért nem, mert Európa önazonosságának teljes feladásával végzetes helyzetbe sodorta magát. Ez a végzetes helyzet a leglátványosabban a népesedési folyamatokban vált érzékelhet?vé. A világhatalom által Európára er?szakolt migráció, a „bevándoroltatás” értelmezhetetlen volna, ha Európa nap mint nap képes lenne egyértelm?vé tenni, hogy nem „importból” kívánja biztosítani a jöv? dolgozóit, hanem képes mindezt teljes természetességgel „saját el?állításban” lehet?vé tenni. A demográfiai katasztrófa mögött, különösen a németség esetében evidens módon a lelki, erkölcsi, szellemi megroppanás húzódik meg,

amelynek legmélyebb oka az önmagával való azonosság teljes feladása, a multikulturalitás híg moslékában való „önfeledt” dagonyázás. A most az óriási nehézségek közepette megszületett alku tehát csupán a lejátszástechnikai felszín kicsinosítását jelenti, ám a most megnyugodni látszó felszín alól roppant erej? tektonikus energiák üzennek egyre vészjóslóbban.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló